

#ostanidoma

@direktni: Aljoša, Damir, Daniel, Franz, Gabriel, Helena, Ines, Johanna, Julijan, Leo, Martin, Martina, Sanja, Svetlana in Veronica

sobota, 14. marca 2020 | št. 11 | leto II

mladi@primorski.eu

Koronavirus, ta naš skupni sovražnik!

Na Italijo in širše območje Evrope se je v zadnjem mesecu dni sprivil novi koronavirus. Za vse nas je to popolnoma nova preizkušnja, večine kaj takega še ni nikoli doletela, zato je prebivalce dobesedno postavila na kolena ter popolnoma ohromila izobraževalne ustanove, turizem, in še bi lahko naštevali! Danes bomo pogledali nekaj zanimivosti in dogodkov, povezanih z virusom, dali pa vam bomo tudi nekaj nasvetov.

PICA S KORONAVIRUSOM

Seznam začenjamo na drugi strani Alp, zahodno od naše države. Francoska zasebna televizijska mreža Canal+ je v svojem rednem sporedu ter na YouTube in profilih Facebook objavila prav poseben videoposnetek, v katerem nastopa picopek, ki med pripravljanim pice ves čas kašlja. Z loparjem nato povleče pico iz peči in zakašlja, nanjo izpljune zeleni katar, to pa pristane v ospredju kadra. Na koncu posnetka se prikaže napis Corona pizza v barvah italijanske zastave, kar je seveda namig na izbruh virusa v Italiji.

Na dogodek so se predstavniki italijanske politike ostro odzvali. Poslanec demokratske stranke Emanuele Fiano je posnetek označil za nedopusten in, pozivajoč zunanega ministra Di Maia, od Francije zahteval uradno opravičilo.

Vodja stranke Fratelli d'Italia Giorgia Meloni pa je na svojem računu Twitter zapisala: »Preziram avtorje takih protitalijanskih smeti. Ali bo vlada DS in G5Z zmogla dovolj dostojnosti, da bo izrazila svoje ogorčenje?« Seveda se je televizijska mreža takoj opravičila na družabnih omrežjih, obenem pa je Teresi Castaldo, italijanski veleposlanici v Parizu, poslala opravičilno pismo, v katerem se Maxime Saada, predsednik lastniške družbe Canal+, iskreno opravičuje in posnetek, ki naj bi bil sicer satiričen, opredeli za neprimerne za čas pandemije.

»DVA ŠNOPČKA, NU GRJEM!«

Tudi drugi izbrani primer je s televizije, tokrat s slovenske. Pred tedni je satirična oddaja Ta teden z Juretom Godlerjem, ki jo predvajajo ob petkih zvečer na Planet TV, obravnavala koronavirus. V enem izmed prispevkov, ki smo ga objavili tudi na našem profilu Instagram, smo lahko prisluhnili »razumnim besedam starejšega občana.« V videoposnetku, ki je postal viralen pri nas, pa je nastopil poznani Openc, ki je gledalcem priporočal zelo enostavno rešitev: »Če bo prišel, bo prišel, saj se ga ne moreš braniti. Torej je treba biti notri, na zaprtem? Raje spijem dva šnopčka in grem!« A vendar, če upoštevamo najnovije okoliščine zaradi koronavirusa, vam toplo priporočamo,

da se ne držite dobesedno tega nasveta: če si tega želite, spijte šnopček, a ostanite doma!

NEKAJ NASVETOV ZA »PRISILNE POČITNICE DOMA«

Ne, ne bomo vam tudi mi pridigali, naj si umivajte roke ipd., pač pa vam ponujamo nekaj nasvetov za lepše preživljanje časa. Če želite prebrati res dobro knjigo, vam svetujemo Dobro družbo, zbirko mlade raziskovalke ljubljanske filozofske fakultete Ane Svetel. Avtorica v kratkih zgodbah spregovori o najrazličnejših osebnostih, ki jih lahko srečamo, če potujemo s pomočjo spletne strani prevozi.org, ta voznikom omogoča, da preko portala ponudijo prevoz, potniki pa si lahko izberejo najustreznejšo ponudbo. Knjige ne iščite v knjižnicah, da se ne okužite, raje jo naročite od doma, po spletu, pa bo, frišna in čisto nova, prispela k vašim vratom! #podpirajmoslovenskoliteraturo Če pa vam bolj prijajo filmi, vam tokrat svetujemo film Izdajalec, italijanskega režiserja Marca Bellocchia. V ospredju postavlja zgodbo mafijca Tommasa Buscetta, ki se je vpisal v zgodovino italijanske mafije kot eden prvih, ki je sodeloval s pravosodjem. Verjetno je to najlepši italijanski film leta 2019 in je vreden ogleda, tudi zaradi odlične igre glavnega igralca Pierfrancesca Favina.

- Igo_gabro - vsi skupaj bomo premagali to in še drugo!
- Fedri - skupaj ja, ampak vsaj 1 meter daleč.
- ItsboruPahor - vi kar ostanite onkraj zida.
- Dipi - moramo zapreti ferriero!
- BeppeContex - zapremo italijo!
- HenryBerling - končno je italija rdeča!
- Dux_Benito - @HenryBerling čestitam, edini način, da je italija rdeča, je z virusom
- MaršalTito - Daj, k'bo kmalu vsa Juga rdeča ...
- JanezekJanšek - Molči molči ti ... Ne hecajte se iz teh zadev!
- Igo_gabro - Tako je! #ostanimodoma

Ko se preteklost prepleta s sedanostjo

Naše potovanje se je začelo 19. februarja 2020. To pa ni bilo vsakdanje, turistično potovanje, temveč pravi korak v preteklost. Začelo se je v Trstu z ogledom tržaške Rižarne ... koncentracijskega taborišča, ki se je nahajalo v samem mestnem jedru. Danes ostajajo tam le zidovi in prostor, spomin na preteklost pa je še vedno živ. Po ogledu Rižarne smo se udeležili srečanja z Riccardom Goruppijem, ki je bil deportiran v Dachau.

Rižarna, Dachau, Auschwitz ... to so imena koncentracijskih taborišč, ki so ohranila svojo nekdanjo podobo. Lahko si jih ogledamo, ne smemo pa pozabiti, da so bili pravo taborišče ljudje. Ljudje, ki so izvajali grozote in ljudje ki so jih doživljali. Da bi lahko resnično razumeli, kaj se je tam dogajalo, je ključno, da se pogovorimo z nekom, ki je bil tam zaprt. Z nekom, ki ve, kaj pomenijo besede strah, lakota in sovraštvo. Riccardo Goruppi je izgubil svojega očeta v Dachauu. Ko nam je pripovedoval svojo zgodbo, se nam je zdelo, da smo bili tudi mi tam z njim in občutili enake občutke, kot jih je on.

Po dolgem potovanju in več kot osemsto kilometrih smo končno prišli v Krakov. Krakov je danes prijetno mesto, kjer živi veliko mladih študentov. Ljudje

se mirno sprehajajo po ulicah, včasih se sploh ne zavedajo, da pijejo kavo med istimi zidovi, med katerimi so bili pred 75 leti zaprti judje, torej v nekdanjem getu. Presenetilo nas je dejstvo, da se danes ob spomeniku vsem padlim upornikom nahaja picerija.

Tretji dan našega potovanja je bil najzahtevnejši, saj nas je čakal ogled Auschwitza. Za veliko ljudi je Auschwitz kraj, kjer se je nahajal hudič. Kupi las mrtvih ljudi, iz katerih so nacisti izdelovali obleke, otroški čevljički, črta-pižama. To niso le predmeti, ki obstajajo kot dokaz, da so se tam nahajale tovrstne grozote. To so deli ljudi, ki niso imeli več nikakršne prihodnosti. Ostalo jim je le upanje.

Srečali smo se tudi s predstavnico judovske skupnosti, ki je vojno doživljala kot otrok. Tudi ona je izgubila svojega očeta. Ta srečanja so gotovo dragoce-

na, saj zelo verjetno ne bomo imeli več veliko možnosti, da bi se lahko pogovorili s preživeli ljudmi. V Trst smo se vrnili v nedeljo, 23. februarja. Mislili smo, da je našega potovanja konec, a smo se motili. V Italiji nas straši tuji sovražnik, ki ga bomo lahko premagali samo, če bomo med sabo sodelovali in sledili navodilom. Ko smo se vrnili v Trst, smo občutili podobno vzdušje, kot so ga nekoč, in sicer se vse spreminja. Z dobro voljo in tančico potrpežljivosti si bomo gotovo spet prilastili svoje nekdanje življenje in bolj bomo cenili vse to, kar imamo, saj smo končno razumeli, kaj pomeni svoboda.

